

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Libora Daňhela a soudkyň JUDr. Jitky Levové a Mgr. Miluše Pěchové ve věci

nezletilého: **V. N.**, narozený XXXX
bytem XXXX
zastoupeného opatrovníkem statutárním městem Brnem

syna rodičů: matka **T. B.**, narozená XXXX
bytem XXXX
zastoupené advokátkou JUDr. Margit Beranovou
sídlem Rooseveltova 6/8, 602 00 Brno
otec **T. N.**, narozený XXXX
s evidovaným trvalým pobytem XXXX
toho času ve XXXX
zastoupený advokátem Mgr. Radimem Sedláčkem
sídlem Pekařská 407/18, 602 00 Brno

o výživné a úpravě styku, o odvolání otce proti rozsudku Městského soudu v Brně ze 7.5.2018, č.j. 83 P 100/2016-76 a doplňujícímu rozsudku Městského soudu v Brně z 18.3.2019, č.j. 83 P 100/2016-114,

takto:

I. Rozsudek soudu I. stupně ve spojení s doplňujícím rozsudkem se
a) ve výrocích I a II rozsudku o zvýšení výživného **mění** tak, že rozsudek Městského soudu v Brně z 22.11.2012, č.j. 83 Nc 66/2012-13, jímž bylo otci stanoveno výživné na nezletilého V. částkou 1.500 Kč měsíčně, se zvyšuje od 1.9.2017 do 31.8.2018 na částku 1.800 Kč měsíčně a od 1.9.2018 do budoucna na částku 2.300 Kč měsíčně splatnou do 5. dne každého měsíce předem

k rukám matky a dlužné zvýšené výživné za dobu od 1.9.2017 do 30.9.2019 v částce 4.900 Kč je otec povinen zaplatit k rukám matky do dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku,

b) v napadeném výroku II doplňujícího rozsudku o zamítnutí návrhu na snížení výživného **potvrzuje**.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. Soud I. stupně prve uvedeným rozsudkem zvýšil otcovu vyživovací povinnost k nezletilému V. stanovenou rozsudkem téhož soudu z 22.12.2012, č.j. 83 Nc 66/2012-13, ve výši 1.500 Kč měsíčně, a to od 1.9.2017 na 2.000 Kč měsíčně (výrok I) a dlužné zvýšené výživné za dobu do 30.4.2018 ve výši 4.000 Kč zavázal otce zaplatit k rukám matky do jednoho měsíce (výrok II), k čemuž rozhodl i o náhradě nákladů řízení (výrok III), následně druhým rozsudkem zastavil řízení o návrhu otce na úpravu styku s nezletilým V. (výrok I druhého rozsudku) a doplnil prve uvedený rozsudek o zamítnutí návrhu otce na snížení jeho vyživovací povinnosti k nezletilému V. (výrok II doplňujícího rozsudku), k čemuž rozhodl o nákladech řízení tak, že žádnému z účastníků nepřiznal právo na jejich náhradu (výrok III).
2. Proti rozsudku prve uvedenému do výroků I a II o zvýšení výživného a doplňujícímu do výroku II o zamítnutí návrhu na snížení výživného, podal odvolání otec a navrhl jejich změnu těchto rozhodnutí tak, že návrh matky na zvýšení výživného bude zamítnut a návrhu otce na snížení výživného bude vyhověno. Uvedl, že soud I. stupně nedostatečně zohlednil jeho poměry, neboť získání zaměstnání otce bylo limitováno tím, že nesplňoval podmínku čistého trestního rejstříku a platného řidičského průkazu skupiny B, přičemž ve výkonu trestu ve Věznici XXXX pracuje jako automechanik a těmto jeho poměrům zvýšení výživného neodpovídá. Naopak matka žije ve společné domácnosti s M. S., proto otce překvapilo, že soud I. stupně v rozsudku uvedl, že na její straně nedošlo k žádným změnám. Pokud v odvolání proti prve vydanému rozsudku poukazoval otec na svůj návrh z 18.7.2018 na úpravu styku s nezletilým V. i nezletilou V., tak u následného jednání soudu I. stupně 18.3.2019 vzal otec tento návrh zpět a řízení o něm bylo zastaveno zde nenapadeným rozhodnutím soudu I. stupně.
3. Matka se k odvoláním vyjádřila tak, že navrhla potvrzení napadeného rozsudku i doplňujícího rozsudku soudu I. stupně jako věcně správných, nepopřela svoje soužití s Milošem Svobodou, přičemž tento její přítel pracuje s příjmem cca 11.000 Kč měsíčně čistého a má dvě vyživovací povinnosti.
4. Odvoláním otce není napadeno rozhodnutí soudu I. stupně o zastavení řízení o zpětvzatém návrhu na úpravu styku, které proto nabylo samostatně právní moci (§ 206 odst. 2 občanského soudního řádu - dále jen „o.s.ř.“) a odvolací soud se jím nezabýval (§ 212 o.s.ř.).
5. Odvolací soud po zjištění, že odvolání je přípustné a včas podané osobou k němu oprávněnou (§ 202, § 204 odst. 1 a § 201 o.s.ř.), přezkoumal napadená rozhodnutí o vyživovací povinnosti otce k nezletilému V. (§ 28 odst. 2 a 3 zákona o zvláštních řízeních soudních - dále jen „z.ř.s.“), doplnil dokazování v potřebném rozsahu (§ 28 odst. 1 z.ř.s.) a dospěl nakonec k závěru, že odvolání otce důvodné není.
6. V řízení péče o nezletilé děti, které lze zahájit i bez návrhu, není soud vázán návrhy účastníků (§ 26 z.ř.s.), ani v odvolacím řízení není odvolací soud vázán mezemi odvolání (§ 28 odst. 2 z.ř.s.), je povinen přezkoumat napadené rozhodnutí bez ohledu na to, čeho se odvolatel domáhá, a rozhodnout třeba i v neprospěch odvolatele.
7. Soud I. stupně rozhodl o zvýšení vyživovací povinnosti otce a zamítnutí návrhu na její snížení na základě zjištění, že od doby posledního rozhodnutí o této vyživovací povinnosti rozsudkem z 22.11.2012, jímž byla schválena dohoda rodičů o výchově matky a vyživovací povinnosti otce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Renata Kobzová

ve výši 1.500 Kč měsíčně, došlo ke změně poměrů především na straně nezletilého, který již nenavštěvuje mateřskou školu, má vyšší výdaje z důvodu své oční vady a jeho věk se zvýšil o 5,5 roku. Na straně poměrů matky soud žádnou změnu neshledal, když ta je nadále na rodičovské dovolené a pobírá kromě rodičovského příspěvku další dávky ze systému státní sociální péče. Na straně otce, který skončil svůj pracovní poměr u zaměstnavatele J. s.r.o. zohlednil soud „potencialitu“ příjmů, kterých by otec mohl reálně dosáhnout, kdyby využil svých pracovních schopností, neboť na jeho straně nebyla zjištěna žádná subjektivní a objektivní překážka, která by mu v zaměstnání bránila. Podle zprávy Ministerstva práce a sociálních věcí se hrubé měsíční výdělky pro automechaniky aktuálně pohybují přibližně na úrovni 25.060 Kč hrubého, k němuž při zohlednění výše uvedených změn poměrů odpovídá zvýšení výživného na 2.000 Kč měsíčně od 1.9.2017, od kdy nezletilý nastoupil do spádové mateřské školy. Na základě těchto závěrů o důvodnosti návrhu matky na zvýšení výživného soud I. stupně samozřejmě zamítl návrh otce na snížení výživného.

8. Odvolací soud se nejprve zabýval námitkou otce, že postup soudu I. stupně před vydáním napadeného rozhodnutí je dotčen procesní vadou spočívající v tom, že otec byl od 2.5.2018 ve výkonu trestu a nemohl se jednání soudu I. stupně 7.5.2018 z tohoto důvodu zúčastnit, neboť předpokládal, že bude k jednání předveden, což se nestalo. Bez ohledu na to, zda bylo možné v těchto časových souvislostech realizovat předvedení otce, pokud by předtím byl k jednání řádně předvolán (ještě v době, kdy byl na svobodě), je nutné uvést, že z obsahu soudního spisu vyplývá především ten závěr, že otec nebyl k tomuto jednání správně předvolán. Na rozdíl od předvolání otce k prvnímu jednání 31.1.2018, k němuž mu byla předvolánka doručena na adresu evidovanou jako „úřední“ adresa trvalého pobytu otce, aniž otec sdělil soudu jinou adresu, na níž mají nebo mohou být doručovány soudní písemnosti (§ 46b písm. a) o.s.ř.), k druhému uvedenému jednání doručil soud I. stupně otci předvolánku na adresu XXXX, kterou otec soudu jako svou adresu nesdělil. Byť je tento postup soudu I. stupně z praktického důvodu pochopitelný, neboť na této adrese otec osobně převzal již 29.1.2018 doručované soudní písemnosti, včetně návrhu matky na zahájení řízení, nelze zohlednit skutečnost, že tuto adresu jako adresu, na níž je otci možno zasílat poštu, sdělil soudu opatrovník nezletilého V., nikoli sám otec. Proto i k tomuto jednání měla být předvolánka doručena otci na adresu jeho evidovaného trvalého pobytu a z toho důvodu je jednání soudu I. stupně 7.5.2018 dotčeno touto procesní vadou. Ta však sama o sobě nemusí mít vliv na správnost jeho rozhodnutí, pokud dokazování provedené u takového jednání je zopakováno odvolacím soudem v odvolacím řízení na jednání, k němuž je opomenutý účastník řádně předvolán, a pokud důsledkem takto doplněného dokazování není ani po případných procesních úkonech takového účastníka zásadně změněn skutkový stav, z něhož soud I. stupně vycházel. Proto odvolací soud zopakoval dokazování soudu I. stupně provedené u tohoto jednání, aniž z toho vyplynuly procesní důsledky, které by mohly mít vliv na správnost napadeného rozhodnutí.
9. Odvolací soud tedy zopakoval dokazování soudu I. stupně provedené u jednání 7.5.2018 a ze zprávy J. s.r.o. z 12.3.2018 zjistil, že otec byl zaměstnancem této společnosti do 20.3.2018, kdy mu skončil pracovní poměr, ze sdělení MPSV ČR z 26.3.2018 zjistil, že mechanici a opraváři motorových vozidel dosáhli v roce 2017 v Jihomoravském kraji průměrného výdělku 25.060 Kč hrubého, ze sdělení Úřadu práce ČR, Krajské pobočky v Brně, Kontaktní pracoviště Brno-město, pak zjistil, že tento úřad eviduje pro automechaniky v Brně v roce 2017 v průměru 31 volných pracovních míst (postupně různé počty, ale nejméně 17 a nejvíce 40) a aktuálně je k 23.3.2018 nabízeno 36 volných pracovních míst. Z trestního příkazu Městského soudu v Brně z 19.10.2016 pak odvolací soud zjistil, že otec byl shledán vinným přčinem zpronevěry dle § 206 trestního zákoníku, neboť si jako zaměstnanec České pošty присvojil finanční částky v celkové výši 203.883 Kč ke škodě svého tehdejšího zaměstnavatele, za což byl odsouzen k trestu odnětí svobody v délce trvání jednoho roku s podmíněným odkladem na zkušební dobu pěti let a k náhradě škody touto trestnou činností způsobené.

10. Především je nutno uvést, že jsou správné závěry soudu I. stupně, a to jak ohledně podmínek pro změnu dosavadního rozhodnutí o vyživovací povinnosti otce k nezletilému V. (§ 923 odst. 1 o.z.), tak ohledně zákonných kritérií pro její přiměřenou výši (§ 913 odst. 1 a 2 o.z.) i ohledně nutnosti vyjít ze schopností, možností a majetkových poměrů povinného rodiče, pokud se vzdává bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti. To je v tomto případě možnost otce dosahovat na trhu práce přiměřeného výdělku, pokud by nebyl umístěn ve výkonu trestu odnětí svobody v důsledku opakovaného páchaní úmyslné trestné činnosti.
11. Shora uvedené zjištění soudu I. stupně z trestního příkazu Městského soudu v Brně z 19.10.2016, že otec se jako zaměstnanec České pošty, s.p. dopustil přechinu zpronevěry, neboť si ke škodě svého zaměstnavatele ponechal finanční částky v celkové výši 203.883 Kč, doplnil odvolací soud výpisem z evidence rejstříku trestů z 3.7.2018, z něhož zjistil, že otci byly kromě tohoto trestu uloženy další tresty rozhodnutími Městského soudu v Brně z 9.5.2013 a Okresního soudu v Blansku z 24.1.2018 za maření výkonu úředního rozhodnutí, a to v prvním případě jen obecně prospěšnými pracemi a zákazem řízení motorových vozidel a ve druhém případě již odnětím svobody na 8 měsíců nepodmíněně a zákazem řízení motorových vozidel. Takové jednání rodiče, který se úmyslným jednáním, pro které byl odsouzen k trestu vězení, je nutno hodnotit jako zbavení možnosti dosahovat přiměřeného výdělku na trhu práce, pokud by ke zbavení osobní svobody z uvedených důvodů nedošlo. V tom se odvolací soud ztotožňuje s nálezem Ústavního soudu ČR sp. zn. IV. ÚS 1181/07 uveřejněném ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu pod č. 32/2008. Proto je nevýznamné, jakého výdělku dosahuje otec při svém pracovním zařazení ve věznici, v níž vykonává trest odnětí svobody, v němž reálně vyššího výdělku dosahovat nemůže.
12. K aktuálním poměrům matky doplnil odvolací soud dokazování soudu I. stupně sdělením Úřadu práce ČR, Krajské pobočky v Brně, Kontaktního pracoviště Brno-město o dávkách státní sociální podpory a dávkách pomoci v hmotné nouzi vyplácených matce, z něhož zjistil, že matce kromě rodičovského příspěvku ve výši 3.800 Kč měsíčně do června 2019, byl do července 2018 vyplácen příspěvek na bydlení v průměrné výši 1.860 Kč měsíčně, dále příspěvek na živobytí 810 Kč do srpna 2017 a v průměrné výši 3.040 Kč měsíčně od září 2017 dosud. Z potvrzení téhož úřadu práce z 18.9.2019 odvolací soud zjistil, že matka byla vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání naposledy od 15.6.2019 do 31.8.2019, z dohod o provedení práce s A. a.s. a E., s.r.o. pak zjistil, že matka uzavřela dočasné pracovní poměry s těmito zaměstnavateli se sjednanou pracovní odměnou 90 Kč, resp. 130 Kč na hodinu, a z pracovní smlouvy s Fakultní nemocnicí Brno odvolací soud zjistil, že s tímto zaměstnavatelem uzavřela matka pracovní smlouvu na dobu určitou do 31.8.2020, k němuž uvedla, že má dostávat plat asi 12.000 Kč měsíčně, ale dosud první mzdu neobdržela.
13. K aktuálním poměrům nezletilého V. odvolací soud zjistil, že byl přijat k základnímu vzdělávání od školního roku 2018/2019 do Základní a mateřské školy XXXX, o čemž matka předložila rozhodnutí této školy a opatrovník nezletilého V. tuto skutečnost soudu potvrdil, včetně toho, že již od 1.9.2017 nastoupil nezletilý V. do předškolního ročníku mateřské školy v této škole. Dále odvolací soud doplnil dokazování některými listin z mnoha matkou předložených o úhradě nákladů potřeb nezletilého V., a to platebními doklady na 3.904 Kč a 1.507 Kč od Očního studia Aleš Žejdl, u něhož byly pořízeny v červenci 2018 a v červnu 2019 nezletilému nové brýle, dále doklady z 19.8.2019 na částku 1.359 Kč na pořízení léků, o nichž matka uvedla, že jde o léky na „pozornost a soustředěnost“ (související se syndromem ADHD jímž nezletilý V. trpí) a doklady z 5.10.2017 a 13.2.2018, vždy na 1.200 Kč za kurz plavání nezletilého V. na Základní a mateřské škole XXXX.
14. Takto doplněná zjištění o aktuálních poměrech rodičů a nezletilého V. za dobu po vydání napadeného rozsudku soudu I. stupně svědčí pro závěr soudu I. stupně, že od doby posledního rozhodnutí o vyživovací povinnosti otce k nezletilému V. došlo k podstatné změně poměrů

odůvodňující její zvýšení. Ohledně možnosti a schopnosti otce dosahovat přiměřeného výdělku, již se zbavil úmyslnou trestnou činností, se odvolací soud ztotožňuje se závěrem soudu I. stupně, že v možnostech otce je dosahovat výdělku na úrovni 25.000 Kč měsíčně hrubého, což při zohlednění zákonných odvodů a srážek činí cca 22.000 až 23.000 Kč měsíčně čistého. Na tento závěr nemá vliv skutečnost, že otec dosahoval dle zjištění soudu I. stupně v pracovním poměru ještě před nástupem do výkonu trestu čisté mzdy pouze na úrovni 10.500 Kč měsíčně (navíc možnosti dosahování i jen takto nízké mzdy se zbavil uzavřením dohody o ukončení pracovního poměru bez jakéhokoli vážného důvodu), neboť další soudem I. stupně zjištěná skutečnost, že otec byl v minulosti - ve zde rozhodném období i v období předcházejícím vydání rozsudku, který je v tomto řízení měněn - evidován opakovaně jako uchazeč o zaměstnání a 3x byl z této evidence sankčně vyřazen, jen podporuje závěr, že otec se i na svobodě opakovaně zbavuje možnosti získat odpovídající zaměstnání a dosahovat přiměřeného výdělku. Námitka otce, že získání odpovídajícího zaměstnání na jeho pracovní pozici je limitováno absencí čistého trestního rejstříku, je v této souvislosti bezvýznamná, neboť právě páchaní úmyslné trestné činnosti vedlo u otce nejen k odnětí svobody a řídicího oprávnění, ale i k tomuto limitu získání odpovídajícího zaměstnání, což je nutné také přičíst k tíži otce v rámci závěru o zbavení se této možnosti bez vážného důvodu a nikoli k tíži nezletilého dítěte, k němuž je otec povinen vyživou.

15. Problematický je v této souvislosti závěr, zda tyto poměry otce se od doby posledního rozhodnutí o výživném změnily, pokud tehdy pocházelo jediné zjištění soudu o poměrech otce z jeho tvrzení o výdělích z brigád na úrovni 9.000 Kč měsíčně, při současně správném zjištění soudu I. stupně, že otec vázán vyživovací povinností nejen k nezletilému V. ale i k nezletilé dceři V., narozené XXXX (k níž poměry nejsou předmětem tohoto řízení) a k nezletilé Z., narozené XXXX, a I. narozené XXXX, čemuž je i dosavadní výživné zjevně nepřiměřené, pokud by poměry otce měly být dány výdělkem v takto nepatrné výši. Odvolací soud však vychází ze závěru, že i v době posledního rozhodnutí o výživném byly otcovy poměry dané jeho schopností a možnostmi dosahovat přiměřeného příjmu na trhu práce, nikoli příjmu jen 9.000 Kč měsíčně (taková úvaha by vedla k nutnosti zvýšit vyživovací povinnost otce více než dvojnásobně) a k jejich zásadní změně nedošlo, resp. došlo jen v tom, že i tyto průměrné výdělky, jichž otec mohl dosahovat, pokud by se této možnosti nezbavil, v průběhu času mírně rostou. Rovněž zůstává stejný počet vyživovacích povinností otce k dalším třem nezletilým dětem, jimž je také povinen přispívat přiměřeně na jejich výživu.
16. Poměry matky se také v zásadě nezměnily, neboť až do nedávné doby byla také zajišťována jen dávkami ze systému státní sociální péče jako v předchozím období a ani její pracovní uplatnění po skončení rodičovské dovolené, jak je uvedeno výše, její poměry nezlepšilo nijak zásadně, resp. jejich zlepšení je dáno až na konci zde rozhodného období. Přitom poměry rodiče, který má dítě v péči, nejsou pro přiměřenou výši vyživovací povinnosti druhého rodiče zásadně významné, neboť na životní úrovni pečujícího rodiče dané jeho majetkovými a příjmovými poměry se dítě podílí v rámci vedení společné domácnosti s tímto rodičem při výkonu péče o ně.
17. Nejvýznačnější změnou poměrů pro zvýšení vyživovací povinnosti otce k nezletilému V. je tedy zvýšení odůvodněných potřeb nezletilého V., k němuž došlo jednak nástupem do mateřské školy, a to do předškolního ročníku od 1.9.2017, a poté nástupem na základní školní docházku od 1.9.2018. Zvýšení jeho potřeb v důsledku nikoli zcela dobrého zdravotního stavu tak výrazné není, neboť těmito zdravotními limity trpěl nezletilý V. již v době posledního rozhodnutí o výživném, nicméně je nutné zohlednit postupné zvyšování nákladů jak na pořízení brýlí či příslušných léků, jejichž ceny v průběhu času také rostou. Prokázání nákladů na kurz plavání v rámci předškolní docházky koresponduje s tím, že již od 1.9.2017 došlo k mírnému nárůstu potřeb nezletilého, avšak od 1.9.2018, kdy nastoupil do základní školy, dochází u každého dítěte k výraznému zvýšení nákladů na úhradu jeho potřeb s tím souvisejících, aniž je pro takový závěr

nutné každý takový jednotlivý náklad u každého dítěte prokazovat. Proti odvolací soud neprovedl dokazování dalšími platebními doklady předloženými matkou.

18. Na základě všech shora uvedených skutečností odvolací soud dospěl k závěru, že těmto změnám poměrům odpovídá zvýšení vyživovací povinnosti otce k nezletilému V. od 1.9.2017 o 300 Kč měsíčně na 1.800 Kč měsíčně a od 1.9.2018 pak o dalších 500 Kč měsíčně na 2.300 Kč měsíčně, a nikoli její snížení, jehož se domáhá otec.
19. V důsledku těchto zjištění jsou pak nevýznamné skutečnosti, na něž otec v odvolání poukazoval, že v průběhu roku 2016 měli mít rodiče obě děti „rozděleny“ a neměli si vzájemně platit výživné. Sám otec uvádí, že tato praxe trvala jen dočasně, což shodně potvrzuje matka a z čehož vyplývá, že v období před 1.9.2017, od kdy je dán důvod ke změně vyživovací povinnosti otce pro poměry nezletilého V., nedošlo k zásadní změně poměrů, neboť tento krátkodobý stav nemůže mít vliv na změnu soudního rozhodnutí o vyživovací povinnosti.
20. Tímto rozhodnutím tedy byla vyživovací povinnost otce zvýšena od 1.9.2017 do 31.8.2018 o 300 Kč měsíčně, tedy za 12 měsíců o 3.600 Kč, a od 1.9.2018 do budoucna o 800 Kč měsíčně, tedy za 11 měsíců do 30.9.2019 o 8.800 Kč, celkem o 12.400 Kč. Odvolací soud doplnil dokazování o částkách, které byly otci sráženy z jeho pracovní odměny při výkonu trestu ve Věznici XXXX. Ze sdělení této věznice z 27.3.2019 a z 16.7.2019 zjistil, že celkem bylo za dobu od července 2018 do srpna 2019 včetně otci sraženo na výživu pro nezletilého V. a nezletilou V. celkem 21.849 Kč, aniž by byla odvolacímu soudu sdělena výše těchto srážek i za měsíce červenec až září 2019.
21. Z fotokopii poštovních poukázek o platbách výživného k rukám matky, kde jako odesílatel je vždy uveden otec, pak odvolací soud zjistil, že těmito poukázkami bylo matce poukázáno za období července 2018 do září 2019 celkem 27.689 Kč, což je podle rukou dopsaných údajů dorovnání výživného na nezletilou V. a nezletilého V. společně do částek 3.000 Kč za každý měsíc, resp. 3.500 Kč za každý měsíc (bude upřesněno níže), při zohlednění toho, co na toto výživné bylo matce poskytnuto z pracovní odměny otce ve Věznici XXXX. U jednání soudu I. stupně 18.3.2019 potvrdila matka skutečnost, že tyto částky za otce jsou jí zasílány od jeho matky a že je jimi splněny vyživovací povinnost otce k oběma uvedeným dětem v celkové výši 3.500 Kč měsíčně za každý z měsíců od července 2018 do března 2019, což koresponduje s poštovní poukázkou na platbu částky 4.500 Kč označenou na fotokopii této platby z 8.3.2019 jako „doplatek dluhu na alimentech - V. XXXX (9x 500)“. Z toho vyplývá, že do března 2019 včetně bylo otcem a za něj jeho matkou zapláceno na výživu nezletilého V. a V. vždy celkem 3.500 Kč za každý měsíc, z čehož 1.500 Kč je dosud stanovené výživné na nezletilou V. (rozsudek Městského soudu v Brně z 19.12.2016 č.j. 83 P 100/2016-29) a zbylá částka 2.000 Kč je v každém z těchto měsíců vždy platbou zvýšeného výživného na nezletilého V. podle napadeného rozsudku soudu I. stupně. I z fotokopii poukázek o následných platbách za otce a vyrovnávajících částky poskytnuté matce z pracovní odměny otce od Věznice XXXX, vyplývá, že má jít vždy o dorovnání do celkové částky 3.500 Kč jako v předchozích měsících, a to tedy i za období do dubna 2019 do září 2019 včetně, což matka potvrdila u jednání odvolacího soudu i pro měsíce červenec až září 2019, o nichž nemá soud potvrzení věznice. Proto i z tohoto shodného tvrzení rodičů vyšel odvolací soud pro závěr, že otec na výživu zde projednávaného V. platí zvýšené výživné o 500 Kč měsíčně za celou dobu do července 2018 do září 2019 včetně platbami 2.000 Kč za každý z těchto měsíců, tedy za 15 měsíců celkem 7.500 Kč, což je nutno odečíst od shora uvedené částky zvýšeného výživného 12.400 Kč, tudíž zůstávající dluh na zvýšeném výživném činí otci zbývajících 4.900 Kč.
22. Z těchto důvodů odvolací soud změnil (§ 220 o.s.ř.) rozsudek soudu I. stupně v napadeném výroku o zvýšení výživného tak, že zvýšil otcovu vyživovací povinnost k nezletilému V. od 1.9.2017 na 1.800 Kč měsíčně a od 1.9.2018 do budoucna na 2.300 Kč měsíčně a ve výroku II o

dlužném zvýšeném výživném tak, že zavázal otce zaplatit zůstávající nedoplatek za dobu do 30.9.2019 ve výši 4.900 Kč a potvrdil (§ 219 o.s.ř.) rozsudek soudu I. stupně v doplněném výroku o zamítnutí návrhu otce na snížení výživného jako věcně správný.

23. Výrok II tohoto rozsudku odvolacího soudu o nákladech řízení před soudy obou stupňů je odůvodněn § 23 z.ř.s., dle něhož v řízení péče o nezletilé děti, které lze zahájit i bez návrhu, nemá v zásadě žádný z účastníků právo na náhradu jeho nákladů.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

Brno 3.10.2019

JUDr. Libor Daňhel, v.r.
předseda senátu